

VODNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Číslo 3
Ročník XVII.
2023/2024

Obsah

ROZHOVORY	3
Šimon Švub	3
SPECIÁLNÍ ROZHOVOR S.....	6
panem ředitelem Miroslavem Hlouškem	6
PROJEKTOVÉ DNY, SOUTĚŽE A EXKURZE.....	10
Předškolák školákem	10
Mladí rybáři na prvním společném rybolovu	11
POKOS.....	12
SLOHOVÉ PRÁCE.....	13
Holčička Amálka	13
O slabikách bě, pě, vě a mě.....	14
Safari.....	14
VÝTVARNÉ A GRAFICKÉ PRÁCE	15
Devátáci na konci roku v komiksu.....	15
Vodníci očima žáků.....	16
Grafické práce	18
Úspěch ve výtvarné soutěži.....	18
VODNÍKOVA ANKETA	19
VĚDĚLI JSTE, ŽE.....	20
POZVÁNKY.....	21
NEJHEZČÍ VYHRÁVÁ.....	21

ROZHOVORY

ROZHOVOR
s absolventem

Šimon Švub

Na den otevřených dveří k nám zavítal úspěšný absolvent naší školy, známý redaktor a moderátor, pan Šimon Švub. Náš časopis jej při této příležitosti poprosil o rozhovor, ve kterém nám prozradil, co obnáší jeho práce. Životní cesty vás mohou zavést kamkoli. Někdy máte tu odvahu a třeba i kousek štěstí, že si zvolíte vlastní stezku sami. Šimon Švub měl již od dětství naprosto jasnou představu, čím se stane.

Už asi ve svých 15 letech jste započal svou dráhu žurnalisty v Mohelnické televizi. Jaká byla vaše cesta k této práci? Vzpomenete si na první pocity, když se před vámi objevil mikrofon a vy jste začal s moderováním?

První reportáž pro Mohelnickou televizi jsem připravil na podzim 2014. Před kamerou tedy budu už 10 let. Kamera a mikrofon mě lákaly už od dětství, třeba ve školce jsem si hrál na reportéra, s rodiči jsem doma neustále natáčel nějaké rozhovory... A když se mě kdokoli zeptal, čím chci jako dospělý být, odpověď byla jasná: „Budu reportér nebo moderátor v televizi!“ Šel jsem si tedy za tím. A první důležitá zastávka byla Mohelnická televize. Tehdy mě oslovilo vedení Domu kultury, které vidělo, jak jsem moderoval třídní vystoupení na Akademii. A tak začala spolupráce, která nakonec trvala přes 7 let. A první pocity? Krok ke splnění snu. Měl jsem radost, na každé natáčení jsem se těšil, každé téma bylo výzvou. A tak je to dodnes!

V mediální sféře pracujete dodnes. Kde vás můžeme vidět?

Na podzim to budou 3 roky, kdy jsem součástí brněnské redakce zpravodajství České televize. Pracuji jako reportér na plný úvazek – denně natáčím reportáže pro Události v regionech, připravuju živé vstupy na ČT24 a čím dál častěji jsou mé reportáže zařazené i do hlavní zpravodajské relace ČT Události, které denně sleduje kolem milionu diváků. Od května vysíláme na ČT24 i přes noc. V tomto případě jsem editor tohoto vysílání – jsem zodpovědný

za správnost a řazení příspěvků, domlouvám hosty, kteří se k nám v noci připojí. A taky musím sledovat aktuální dění – tak, abychom mohli okamžitě zareagovat. Naposledy se to vyplatilo při iránském útoku na Izrael. V tu chvíli šlo naplánované vysílání stranou a my jsme odbavili tří hodinový speciál „ve žluté“. Tak říkáme tomu, když je mimořádná zpráva – studio i grafika se zbarví do žluté.

Redaktor Šimon Švub v mimořádných zprávách České televize

Kolik času vám zabere připravit se na moderování akcí?

To se různí akce od akce. Nejnáročnější na přípravu je předávání cen města Stříbrný jehlan. Tam je důležité vědět spoustu informací o oceněných. A také dobře dramaturgicky sestavit scénář předávání. Mnoho akcí moderuju ve dvojici se skvělou kolegyní (a vaší budoucí paní ředitelkou) Petrou Müllerovou. Jsme už sehraná dvojka a moderování je pro nás druh relaxu. Alespoň krátká příprava je ale důležitá před každou akcí. Člověk zkrátka musí vědět, kde je, proč tam je a jaký je cíl akce.

Tato práce obnáší často nečekané situace, které prověří naše schopnosti improvizovat. Stala se vám nějaká úsměvná historka, o kterou byste se

chtěl podělit?

O improvizaci je to téměř vždy. Protože na situace, které se stanou na jevišti nebo před kamerou, se není možné připravit. Proto musíte být pořád ve střehu. Vtipných historek je celá řada – často se mi stane, že zapomenou nějaké jméno nebo třeba před živým vstupem vypadne spojení. To se pak někdy do vysílání dostane i to, co by nemělo (třeba se před kamerou upravuju, anebo nadávám 😊) Ale to jsou výjimečné situace.

**I přes zaneprázdněnost, kterou práce v médiích obnáší, vás stále můžeme potkávat jako moderátora na mohelnic-
kých akcích. Pociťujete určitou nostal-
gii?**

Do Mohelnice se vždycky rád vracím a rád přijímám nabídky na moderování jakýchkoli akcí. Přeci jen – v Mohelnici jsem začínal, a kdyby nebylo našeho krásného malého města, tak dnes nejsem tam, kde jsem.

V květnu jsme Vás mohli zahlédnout na naší školní akci (DOD). Jak vzpomínáte na svá školní léta?

Školní léta byla skvělá. V životě mám štěstí na dobré kolektivy a skvělé přátele – a taky na učitele. Na druhém stupni byla moje třídní učitelkou Monika Weisslová. Ta má taky značný podíl na mém mediálním směřování. V mediální i občanské výchově nás vedla ke sledování zpravodajství veřejnoprávní České televize. Protože právě ČT je zárukou objektivních, vyvážených a pravdivých zpráv. I když se najdou lidé, kteří si myslí opak...

Máte nějaké vzory? Kdo vás nejvíce ovlivnil?

Konkrétní osobu jako vzor nemám. Z každého jsem si snažil vzít to nejlepší. A byli to lidé, kteří pracovali nebo pracují v České televizi: Jakub Železný, Martin Veselovský, Václav Moravec, Michal Kubal... A dnes některé z nich můžu považovat za své kolegy, což je skvělé.

Náš časopis Vodník má dlouhou tradici. Vyzkoušel jste si tu pozici redaktora? Popř. bylo nějaké tištěné médium, ve kterém jste působil?

Několik článků jsem pro Vodníka napsal, často byly o našich akcích nebo úspěších. A někdy se v něm objevily i moje slohové práce. V tištěném médiu jsem nikdy nepracoval – myslím, že moje místo je v televizi. Fascinuje mě práce s obrazem a zvukem, protože toto médium umí přenést emoce a nálady.

Co děláte ve svém volném čase (kterého jistě není mnoho)?

Máte pravdu, že volného času moc nemám. Ale když už se nějaký najde, tak ho nejčastěji trávím se svými přáteli. Jdeme do kavárny, do hospody, nebo na nějaký koncert a do divadla. Měl bych více sportovat, ale nedaří se to. Rád alespoň plavu. ☺

Televize je médium, které umí přenést emoce a nálady.

Co byste vzkázal dětem?

Jděte si za svými sny! Pokud člověk chce, dokáže i nemožné. Nehledejte důvody, proč něco nejde. Hledejte možnosti, jak to udělat.

SPECIÁLNÍ ROZHOVOR S...

panem ředitelem Miroslavem Hlouškem

Každou školu tvoří zejména lidé, kteří v ní působí, všichni pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci a žactvo, přičemž každý z nich se podílí na celkové atmosféře. Je přirozený zákon, že každý kmen má svého náčelníka. Téměř od počátků naší školy stojí v jejím čele jeden z nejdůležitějších článků, náš pan ředitel Miroslav Hloušek. Přes tři dekády se podílí na plynulém chodu školy. Pod jeho vedením si škola prošla mnoha proměnami – nové pavilony, střecha, rekonstrukce a modernizace mnoha učeben a jejich nadstandardní vybavení, rekonstrukce jídelny, tělocvičny či nová hřiště. I přes svůj nabitý program si na nás našel chvíli, dovolil nám nahlédnout do svého života a společně s námi zavzpomínal na léta strávená s naší školou.

Pamatujete si, jaké byly vaše profesní začátky? Kdy jste přišel na naši školu?

Začínal jsem na učilišti, kde jsem působil od roku 1984, učil jsem hlavně fyziku, ale také strojírenské předměty – strojírenství, obrábění kovů, elektrotechniku, elektronické měření. Dvakrát jsem byl i třídním. V roce 1992 pan Polách, který odcházel ze ZŠ Vodní na ZŠ Masarykovu, hledal nového ředitele. Na rozmýšlení jsem měl asi týden, ale v podstatě bylo rozhodnuto. I když jsem nikdy před tím nepřemýšlel o tom, že bych pracoval na základní škole, byl jsem zvolen.

Zástupkyní na ZŠ Vodní byla v té době paní Klossová, které si nesmírně vážím. Tehdy jsme se ještě vůbec neznali. Když jsme se viděli poprvé, její reakce byla něco ve smyslu – *ale já jsem si představovala někoho jiného, takového toho klasického ředitele – plešatého, termosku s kávou a kravatu, sako... a v tom přijde takové mladé ucho...* To bylo takové první přivítání (smích).

Tehdejší léto jsem si vůbec neužil, povinnosti ještě ze starého zaměstnání a

už příprava na nový školní rok – mimo jiné skládání rozvrhů pro obě školy... Bylo toho opravdu hodně. Přibližně ve stejné době jako já přišlo i několik nových kantorů, z nichž někteří zde působí dodnes – pan Kunštátský, paní Machálková, Kadlčková, Morávková, Straková... Už v té době jsem věděl, že mám ten nejlepší pedagogický sbor, co jsem si mohl kdy vybrat.

Jak vypadala naše škola v době, když jste přišel?

Asi první čtyři roky nám tu neustále zatékalo kvůli špatnému stavu střechy. Pořád jsme s panem školníkem lepili díry, vysávali vodu z tělocvičny. Děsili jsme se každé bouřky a s deštníky v ruce jsme čekali, kdy se nám zalátané díry rozlepí... Proto začalo jednání se zřizovatelem ohledně zastřešení budovy, které bylo úspěšné. Začala přestavba a také dostavba dalších pavilonů.

Přestavba školy (1995–1996)

A jaká je škola dnes, po více než třech dekádách? Za čím se můžete s dobrým pocitem ohlédnout?

Tady na ZŠ jsem 32 let. Nejvíc hrdý a pyšný jsem na spolupracovníky, které tady na škole máme. Těch si cením více než budovy. I když mě těší, že se povedlo naši školu vybavit opravdu nadstandardně, což tvrdí i řada vysokoškolských pedagogů, podle kterých máme daleko lepší vybavení, než mají na své škole. V tomto směru jsme nikdy nezaspali. Musím dodat, že to byla iniciativa pedagogů, ne ředitele. To oni chodí s návrhy, jak by konkrétní modernizace zlepšily výuku. Hnací motor byli vždy kantoři. To učitelé dělají školu školou.

Škola po dostavbě, ještě bez barevné omítky

Škola s novým hřištěm, červen 2020

A ještě poznámka k barvě školy: pro starorůžovou jsem nebyl ☺. Ale tak se demokraticky rozhodla většina. Nakonec se však barva povedla.

A vypadá tak optimisticky... (smích)

Rozhodně vypadá optimisticky! Kdyby byla nějaká jiná barva – zelená, žlutá, projekty vypadaly nádherně – to by se mi líbilo, ale většina byla pro starorůžovou.

Co považujete za největší úspěchy, které se škole povedly v průběhu vašeho ředitelování?

Za největší úspěch považuji úspěchy našich žáků, kde všude ve světě pracují, jakého dosáhli vzdělání. Mnohé z našich dětí jsou šikovné i manuálně, vyučily se v kvalitní řemeslníky. Naši žáci bývají úspěšní u přijímacích zkoušek (i s lepšími výsledky než žáci z nižších gymnázií), což samozřejmě souvisí i s vynikajícím týmem pedagogických pracovníků, který žáky rok co rok skvěle připravuje.

Co mě ovšem trochu děsí, je, když přijde nějaký žáček a prohlásí: *Dobrý den, pane řediteli, pozdravuje vás děda. Víte, vy jste ho taky učil!* ☺

Kolik tu máme tatínků a maminek, kteří se tu vrací se svými dětmi!

Co vlastně post ředitele školy obnáší? Jaký je den v ředitelském křesle?

Asi 80 procent času se věnuji jiným věcem než pedagogickým, zabývám se doplňkovými činnostmi. Ředitel je vlastně manažer školy, je na něj kladena velká zodpovědnost. Zabývá se výkazy, poradami, školeními, rozpočtem školy, který musí vyjít, výplatami, skládáním

rozvrhů... Každý den je úplně jiný a nedá se moc dopředu naplánovat.

Větší problém je skloubení ředitelské funkce s rodinou. Skoro každý den tu sedáváme i s paní zástupkyní do šesti. Z počátku to bylo ještě náročnější, pamatuju si, že s paní Klossovou jsme odcházeli v jedenáct, ve dvanáct. Teď jsou už zkušenosti větší. Spolupracujeme s ostatními řediteli v okolí a pomáháme si. Aby se to ale dalo zvládnout, pomáhat musí hlavně rodina, spolupracovníci, kolegové a přátelé. Už několikrát jsem řekl, že moje druhá rodina jste tady vy, a za tím si stojím. ☺

Učíte fyziku, patřila fyzika mezi vaše oblíbené předměty?

Ano, patřila, odjakživa. Bavila mě fyzika, chemie a technické předměty.

Byl jste někdy na „koberečku v ředitelně“? ☺

V ředitelně ne, u třídního ano. Nepatřil jsem mezi raubíře. Ale někdy mi domlouvali, nějaké klukoviny tam byly. Je pravda, že systém byl přísnější než dnes. Hodně jsem sportoval – dělal jsem

atletiku, pak gymnastiku a tanec. Na zlobení nebyl čas. 😊 Vstával jsem v pět, večer jsem se vracel v osm, udělal úkoly a šel spát.

Přejdeme od minulosti k současnosti. Jak ji vnímáte? Co bylo v poslední době pro školu nejobtížnější?

Doba se změnila a tomu se musíme přizpůsobit. Je na vše méně času, i rodiče mají méně času. Někdy jako škola musíme víc pomoci. Trošku to teď asi zamotal i covid. V době pandemie jsme museli výuku přizpůsobit a vyučovat online. Pracovali jsme v sedmidenním pracovním týdnu často až do noci. Vše bylo náročné. A teď si vezměte například takového prvňáčka, který neumí číst, nemůžete mu říct, otevři si učebnici na straně 12, probíráme písmenko S.

On vlastně neví, o čem paní učitelka mluví. Proto je obdivuhodné, že jsme společně dokázali něco děti naučit. Velká část rodičů, před kterými smekám, s námi spolupracovala a překonávala toto těžké období.

Co plánujete do budoucna?

Teď ještě nevím. Nevydržím nic nedělat. Určitě se něco najde. Chtěl jsem tu zůstat ještě nějakou dobu, ale člověk miní... Zatím nemám moc volného času, tak si nedokážu představit, co potom budu dělat, až ten volný čas mít budu. Ale už mě lákají kamarádi, kteří se chystají do penze, posílají mi fotky z dovolených z různých zemí. Nedokážu si však sám sebe představit, jak ležím někde na pláži. A třeba bude více času i na motorku.

Co byste vzkázal našim žákům?

Učte se. Rozum je jediná věc, kterou vám nikdo nikdy nesebere. A o co víc budete chytřejší, o to budete mít život jednodušší. A ne jenom co se týká práce, ale i ve vlastním soukromém životě, ve vztazích, v rodině.

Vám kolegům přeji, ať se daří v životě, ve škole, v zaměstnání, a hlavně hodně zdraví.

Pane řediteli, Váš odchod je pro naši školu velká změna. Dovolte nám, abychom Vám všichni velmi poděkovali a popřáli Vám do nové životní etapy vše dobré, úspěch, pohodu a spokojenost.

PROJEKTOVÉ DNY, SOUTĚŽE A EXKURZE

Předškolák školákem

V průběhu měsíců dubna a května probíhal celkem v pěti třídách Základní školy Vodní nový program „Předškolák školákem“, určený dětem, které nastoupí na naši školu. V rámci pěti lekcí si děti hravou formou vyzkoušely nejen zájmové aktivity podporující jejich rozvoj, ale také se seznámily s prostředím školy a s budoucími kamarády. Celý kurz se nesl v duchu pohádek O veliké řepě, Perníková chaloupka, Hrnečku, vař!, Vodnická pohádka a Pejsek a kočička. Děkujeme všem rodičům a dětem za milá setkání a v září na viděnou!

Mladí rybáři na prvním společném rybolovu

Zájmový kroužek Vodníkovy rybaření pracoval při naší škole letos poprvé. Chlapci i dívky navštěvovali kroužek jedenkrát týdně a postupně se seznamovali s novými poznatky z vodního světa a zásadami rybářského umění. Ulovit správnou rybu totiž není jednoduchá záležitost.

Co všechno musí rybář znát a co mít s sebou při rybolovu? Především je nutné vědět, kde a jak se ryby mohou lovit. Není voda jako voda. Dále je

nutné mít správné a povinné vybavení, které může rybářská stráž kdykoliv při lovu zkontrolovat, a v případě pochybení i rybáře potrestat. Samozřejmostí je také znalost druhů lovených ryb a jejich způsobu života, zacházení s rybami po jejich ulovení a správné zapsání ponechaných úlovků. Když k tomu připočteme i znalost rybářského řádu, který jasně vymezuje povinnosti a práva rybářů, je nových informací až nad hlavu. To ale samo o sobě nestačí. Získané znalosti a dovednosti musí mladí rybáři

prokázat při teoretické a praktické zkoušce. V případě úspěchu obdrží zájemci o rybolov to nejdůležitější – rybářský průkaz, státní rybářský lístek a povolenku k rybolovu. A pak teprve – hurá na ryby.

V letošním školním roce absolvovali všichni členové rybářského kroužku závěrečné přezkoušení úspěšně a hrdě mohli o sobě prohlásit – jsem rybář, jsem rybářka. Své umění si mohli prakticky vyzkoušet v sobotu 25. května 2024 na hrázi Křemačovského rybníku v rybářských minizávodech. Zde společně s rodiči, příbuznými či kamarády lákali s nejrůznějšími nástrahami na háček vše, co mělo šupiny.

Rybářská akce, která byla zároveň slavnostním ukončením činnosti kroužku, se nadmíru vydařila. Počasí přálo, ryby zvědavě ochutnávaly nástrahy, a o úlovky tak nebyla nouze.

Velké poděkování patří výboru MO ČRS Mohelnice, který lov mladým lovcům na Křemačovském rybníku umožnil a firmě MIVARDI, která každému novému rybaříkovi věnovala zajímavé odměny.

S rybářským pozdravem "Petrův zdar"

Mgr. Miroslav Škopík,
vedoucí zájmového kroužku Vodníkovy rybaření

POKOS

V úterý 16. dubna 2024 zažili žáci 7. a 8. tříd ZŠ Vodní netradiční zážitkové vyučování. Celý den se jim věnovali příslušníci Armády ČR v rámci projektu POKOS (Příprava obyvatel na obranu státu). Přímou od vojáků se žáci dozvěděli, jak funguje naše armáda a co je to branná povinnost. Naučili se mnoho užitečných věcí, např. to, jak se zachovat v případě mimořádné situace, jak si zabalit evakuační zavazadlo, jak poskytnout 1. pomoc a mnoho dalšího. Vše bylo doplněno praktickými ukázkami a žáci se mohli do programu aktivně zapojit. Na hřišti pak vojáci pro žáky uspořádali branně vědomostní soutěž. Šest smíšených družstev soutěžilo například v hodu granátem na cíl, na překážkové dráze nebo ve skoku přes švihadlo, závodníci však museli prokázat i vědomosti při testu z historie nebo zdravotvědy. Zvítězilo družstvo třídy 7. B, které postoupilo do krajského kola.

Mgr. Milena Šteffková

SLOHOVÉ PRÁCE

Holčička Amálka

Byla jednou jedna holčička, která se jmenovala Amálka. Bylo jí šest let a hrozně si přála pejska. A jednou jí rodiče koupili štěně. Měla ohromnou radost. „Bude se jmenovat Oskárek!“ vykřikla Amálka a z radosti obejmula rodiče. Na zahradě si s Oskárkem hrála celý den. Po malé chvilce začal Oskárek něco divného čmuchtat. Bylo to malé kotě od souseda. Tak jsme ho šli vrátit a sousedka řekla, že se jmenuje Julinka. Koťátko Julinka bylo černé jako uhlí, jenom tlapky byly bílé, tak to vypadalo, že má na nožkách papučky. Julinka i Oskárek si na zahradě moc rádi hráli a vymýšleli spoustu lumpáren.

Jednoho dne byla otevřená vrata od kůlny a Oskárek s Julinkou šli kůlnu prozkoumat. Našli v ní pytel, který vytáhli na zahradu. Dalo jim spoustu práce pytel roztrhat a z něho vytahat všechny odpadky, které v něm byly uloženy. Najednou začal foukat vítr a všechny odpadky rozfoukal po zahradě. Když to uviděla Amálka, utíkala za sousedkou. Společně přišly na zahradu. Na Oskárka a Julinku se chvilku moc zlobily. Nakonec odpadky společně uklidily a doufají, že Oskárek a Julinka už takové lumpárny provádět nebudou.

Eliška K., III. A

O slabikách bě, pě, vě a mě

Bylo nebylo, za devatero horami a sedmi lesy stál jeden domeček a tam byly tři židle a tři postýlky. Víte, čím domeček to byl? Nevíte? No přece slabik BĚ, PĚ, VĚ a MĚ. A s nimi bydlelo písmenko J. A to bylo strašně zlobivé. Dělal nepořádek. Nepapalo polívku v jídelně. A to nejhorší, kopalo děti ve škole. A tak slabika BĚ tomu J pěkně vynadala.

Tereza R., I. C

Safari

Bylo nebylo jedno Safari, kde žila zvířátka, která žila rozděleně ve skupinkách, masožravci a býložravci. Masožravci, už podle názvu, žerou maso a býložravci rostliny.

Zrovna když lev hledal potravu, narazil na antilopu, kterou chtěl sežrat, ale antilopa mu řekla, ať ji nechá, že chce být kamarádkou. Lev na to, že kamarádství přijímá. Tak šli a narazili na želvu. Antilopa řekla: „Pojď k nám do party“ a želva to přijala.

Šli dál, blížila se bouře, tak se schovali do jeskyně, kde bouři přečkali. Všichni měli hlad, želva s antilopou si daly trávu a lev zajíce. Šli dál a potkali lidi a ti hledali zrovna zvířátka do ZOO. Když je uviděli, hned je chtěli chytit, ale zvířátka naštěstí utekla. Ale lidé se stále vraceli, až je jednoho dne chytili. Tak museli jet do ZOO, kde byli rozděleni do výběhů. Jednu noc se přes kameru domluvili, že lev rozbije sklo a potom osvobodí ostatní zvířátka. Jak se domluvili, tak udělali, ale problém byl, že nemohli najít svůj domov. Po dlouhém hledání všichni svoje domovy našli.

Brzy se vydali spolu prozkoumat Českou republiku. Nejdřív šli do Prahy, říká se, že se v Praze rychle ztratíš, a jim se to opravdu stalo. Někdo nakonec dal zvířátkům lístek na metro a na vlak. Nejdřív šli na metro, aby se dostali k vlaku. Až se tam dostali, jeli do Mohelnice, tam našli Vodní školu, kde byli úplně všichni skvělí. Zvířátka se zkusila i učit a bylo to moc zábavné. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Martin K., III. C

VÝTVARNÉ A GRAFICKÉ PRÁCE

Deváťáci na konci roku **v komiksu**

Kreslí Rej., námět Hinett

Vodníci očima žáků

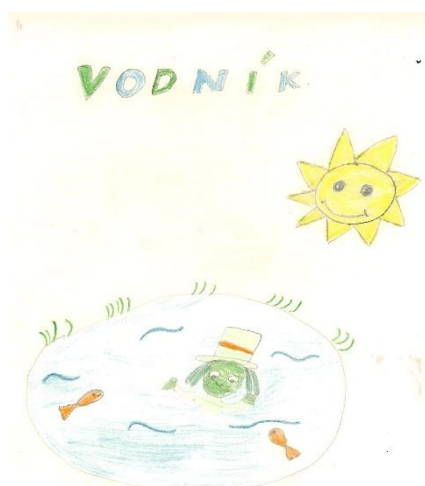
Sofiya T., III. A

Nela H., III. C

Martin K., III. C

Valerie N., III. A

Tina P., III. A

Eliška K., III. A

Vladimíra S., III. C

Klára K., IV. C

Sofie B., III. C

Filip Phan Dang Toan V.A

Filip Phan V.A
Dang Toan

Grafické práce

Adéla H., IX. D

Úspěch ve výtvarné soutěži

Někteří z žáků prvních a druhých tříd se zapojili do mezinárodní výtvarné soutěže, kterou vyhlásil Klub českého staváka ke svému stoletému výročí. Děti malovaly a kreslily české plemeno holubů. V 1. kategorii se na krásném 2. místě umístila Tereзка R. z 1. C.

Vyhlášení výsledků proběhlo v sobotu 4. května na zámku v Linhartovech na Bruntálsku, kde Tereзка obdržela diplom a krásnou odměnu z rukou náměstka ministerstva zemědělství Ing. M. Skřivánka, Ph.D., a dále od představitelů Klubu českého staváka. Odměnou byla také prohlídka zámku Linhartovy.

Blahopřejeme, krásný úspěch!

VODNÍKOVA ANKETA

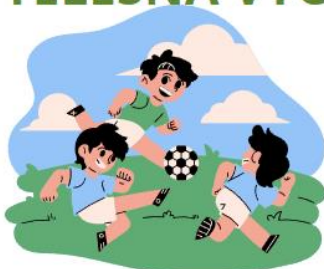

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Ve všech třídách jsme se zeptali žáků na jejich oblíbený předmět. Ten, který získal ve třídě nejvíce hlasů, zvítězil. Občas to bylo velmi těsné, někdy byl počet hlasů dokonce totožný a v dané třídě jsou nejoblíbenější dva nebo dokonce tři předměty. Proto se některé třídy ve výsledcích objevují několikrát.

Anketní otázku pokládala III. C

TĚLESNÁ VÝCHOVA

PRVNÍ MÍSTO

I. B, I. C, II. B, II. C, III. B, III. C,
IV. A, IV. B, IV. C, V. A, V. B, V. C,
VI. A, VI. C, VIII. A, VIII. B,
IX. A, IX. B, IX. C, IX. D

ANGLICKÝ JAZYK

DRUHÉ MÍSTO

VIII. A, VIII. C,
IX. A, IX. B, IX. D

MATEMATIKA ČESKÝ JAZYK DĚJEPIS

II. A, IX. B

I. A, I. C

VI. B, VII. B

TŘETÍ MÍSTO

PŘÍRODOPIS

VII. C

HUDEBNÍ VÝCHOVA

III. A

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

IX. A

ZEMĚPIS

VII. A

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

- ...paní učitelka **Poučová** závodně běhá? V **čtvrtmaratonu** MONET+Zlín získala bronz a v trailovém běhu na 7 km **Křížák 2024** dokonce zlato!
- ...se **taťkové** dobře napapali, protože děti jim v dílničce ke dni otců připravily **nakládaný hermelín**?
- ...paní učitelka **Polášková** a paní učitelka **Valouchová** s paní asistentkou **Friedlovou** a paními kuchařkami **Neumannovou** a **Lukanovou** jsou **rodina**?
- ...v pěvecké soutěži **Hlas Mohelnicka** máme 3 první místa – **Vladimíra S.** z 3. C (2. kategorie), **Sofie K.** ze 7. C (3. kategorie) a vítězkou 4. kategorie a zároveň absolutní vítězkou se stala **Adéla R.** z 9. B?
- ...i přes neskutečný slejvák a výpadek elektrického proudu jsme květnové **zábavné odpoledne** dotáhli až do zdárného konce? Zažili jsme i pravé tance v dešti!
- ...**mažoretka** z 3. C **Viktorka S.**, reprezentující Mažoretky Severovýchod Zábřeh, z.s., má titul II. **vicemistryně ČR** v kategorii pom-pom duo / trio a **postupuje na mistrovství světa**, které se bude konat začátkem léta v Chorvatsku?
- ...**Ondra Č.** z 9. B na **Olympijském víceboji** zaběhl 1000 m za 3,06, Klárka S. z 6. A skočila svůj rekord do dálky 4,49 m a holky z 9. B, **Terka Ř.** a **Kája K.** zaběhly na **Poháru rozhlasu** svůj rekord na 800 m?
- ...**starsí dívky** dovezly zlato z **krajského kola basketbalu** v Prostějově?
- ...v tomhle školním roce jsme nasbírali celkem **6,5 tuny papíru**?
- ...**Daniela K.** z 9. C skončila druhá v **krajském kole** soutěže „Office Arena“ a v **krajském kole Prezentiády** skončil jeden z našich týmů ve složení **Adéla H.** a **Johana K.** z 9. C na 3. místě?
- ...**Michal K.** z 9. C vyhrál ve své kategorii 1. místo v **krajském kole Fyzikální olympiády**?
- ...se v naší škole **začalo učit 1. 9. 1986**?

POZVÁNKY

NEJHEZČÍ VYHRÁVÁ...

Už jste hlasovali pro nejhezčí obrázky? Pokud ano, které vás nejvíce zaujaly? Možnost dát svůj hlas máte do 21. 6. Rozhodně je z čeho vybírat!

Základní škola Mohelnice, Vodní 27 Vás srdečně zve na:

Slavnostní předávání vysvědčení žákům 9. ročníků 2024

Kde:

Kobylkova tvrz
Podolí č. p. 80,
789 85, Mohelnice
www.kobylkovatvrz.cz

Kdy:

27. června 2024
14:00 - třída 9.A
14:30 - třída 9.B
15:15 - třída 9.D
16:00 - třída 9.C

Další informace:

velký sál, salónek
venkovní posezení
nealkoholický bufet
drobné občerstvení
parkování podél cesty
nelze platit kartou

Přijďte společně popřát našim absolventům hodně štěstí ❤

ZŠ Mohelnice, Vodní 27 pořádá

26. - 30. 8.
2024

prázdninový

SVĚT ŘEMESEL v družině

7:00 - 15:30 HOD.

KAPACITA 25 DĚTÍ

PONDĚLÍ

Čeká nás setkání s paní Jiráskovou a vyzkoušíme si paličkování.

Každý den si přihlášení žáci vyzkouší nějaké řemeslo.

S pomocí odborníka si vlastnoručně vyrobí řemeslný výrobek.

ÚTERÝ

Ponoříme se s panem Hanákem do řezbářského řemesla.

ČTVRTEK

Vrátíme se do doby železné a vyzkoušíme si řemeslo kovářské s panem Novákem.

STŘEDA

Navštívíme zahradnictví a nahlédneme do květinového království paní Kašíkové.

PÁTEK

Čeká nás pořádná hostina s paní Petřivalskou, která nás zasvětila do kuchařského umění.

Informace k přihlášení najdete na webu školy www.zsm.cz

Kontakt: Mgr. Lucie Dvořáková ldvorakova@zsm.cz

Cena za celý týden (doprava, výrobky, oběd) → **1500 Kč**

S SEBOU: vhodné oblečení a obuv, pití, svačina, pokrývka hlavy

Na tvorbě 3. čísla XVII. ročníku časopisu Vodník se podíleli:

- Mgr. Mirka Kunštátská, Dagmar Valouchová, Mgr. Lucie Polášková, Mgr. Miroslav Škopík, Mgr. Milena Šteffková
- Tereza R. z I. C, Eliška K., Sofyia T., Valerie N., Tina P. z III. A, Martin K., Nela H., Vladimíra S., Sofie B. z III. C, Klára K. z IV. C, Filip P. a Martin S. z V. A, Barbora K., Adéla H., Sára Š. z IX. D, kolektiv žáků z III. C

Poděkování

- panu řediteli Miroslavu Hlouškovi za to, že s námi zavzpomínal na minulosti naší školy,
- panu Šimonu Švubovi za poskytnutý rozhovor,
- všem respondentům, kteří odpověděli na anketní otázku,
- všem fotografům, kteří neúnavně pomáhají dokumentovat školní akce,
- všem ochotným, kteří se přímo i nepřímo podíleli na tvorbě tohoto čísla,
- všem, kteří nás při psaní a upravování tohoto časopisu podporovali
- a v neposlední řadě Vám, milí čtenáři.

* * * * *

žáci 1. a 2. stupně
ZŠ Vodní Mohelnice
červen 2024

www.zsm.cz

[Facebook](#) – stránka ZŠ Mohelnice, Vodní 27

[Youtube](#) – ZŠ Vodní Mohelnice